

† SILUAN
EPISCOP

SCRISOARE PASTORALĂ

LA NAȘTEREA DOMNULUI

2017

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN UNGARIA

GIULA

•

EPISCOPIA DACIEI FELIX

VÂRȘET

Notă: *Această Scrisoare Pastorală se va citi în bisericile parohiale și mănăstirești în prima zi de Crăciun, iar în filii în a doua (unde este cazul, în a treia) zi de Crăciun.*

† SILUAN

**Din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și
Locțiitorul Episcopiei Daciei Felix**

Iubitului cler, cinului monahal și drept-măritorilor creștini și creștine din cele două Eparhii: Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria și Episcopia Daciei Felix, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Fiul Său, Cel Unul Născut în cetatea Betleemului, din Maică Preacurată și Fecioară, fără de tată, pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire, iar din Tatăl Născut mai înainte de veci, fără de mamă și de la noi părintească dragoste și frățească îmbrățișare!

„Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul Care va paște pe poporul Meu Israel” (Matei 2,6).

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Așa au grăit mai demult înțelepții și învățații lui Israel, cărturarii și arhierii poporului, către Regele Irod, când au vrut să îl lămurească, prin cuvinte proorocești, despre locul Nașterii și Persoana lui Mesia, Unsul Domnului, Cel venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, pe Care toți evreii credincioși Îl așteptau.

Un grup de magi, învățați la rândul lor, porniseră din ținutul îndepărtat al Persiei, pentru că au descoperit acolo, citind în cărțile lor, dar și în tăria cerului, despre o stea strălucitoare foarte, care le vestise lor despre nașterea Unui mare Împărat. Și au văzut steaua și au crezut și au urmat ei, iar steaua i-a condus până la cetatea cea vestită a Ierusalimului, dar acolo s-a ascuns. Și magii, nedumeriți și supărați, dar nevoind să abandoneze

prea ușor căutarea lor arzătoare, au cerut sfat Regelui Țării, marelui Irod, cu nădejdea că acesta le va îndeplini cererea și le va putea alunga tristețea. Și l-au întrebat pe el: *Unde este să Se nască Hristos?* Iar Irod i-a întrebat, la rândul său, pe cărturarii lui, care l-au vestit, cu încredințare mare, că în Betleemul Iudeei va să Se nască, căci așa este scris (Matei 2, 5).

Iată însă, că așa cum se întâmplă adesea în lumea în care trăim, de la începuturile ei și până astăzi, nu toți se bucură de nașterea Unui mare Împărat. Irod, la rândul său Rege al Iudeii, temându-se că Cel nou Născut ar putea să îi ia locul, a vrut să înlăture din fașă această posibilitate. Și fățărnicindu-se, le-a spus magilor răspunsul aflat de el de la cărturarii săi, dar le-a cerut ca după ce Îl vor afla, să vină să îi dea și lui de veste, chipurile ca să meargă și el să I se închine (Matei 2, 8). Credea, că la fel de ușor pe cât i s-a arătat despre această nouă posibilă amenințare la adresa tronului său, deși nu era o primejdie reală, îi va fi să o și înlăture, după ce va fi aflat de la magi locul exact unde S-a născut Hristos, ca să meargă la sigur.

Iar dacă drumul magilor s-a făcut prin descoperire dumnezeiască, cum din pronie divină a fost și întâlnirea lor cu Regele Irod, pentru că încă nu se plinise vremea ca Pruncul Nou Născut să părăsească această lume, un înger se arată magilor, după ce aceștia L-au descoperit pe Prunc și I s-au închinat cu bucurie mare și cu daruri și i-a îndrumat ca pe o altă cale să se întoarcă în țara lor.

Regele Irod, văzând că a fost înșelat de magi, s-a supărat cu supărare mare și a dat acea poruncă nelegiuită și fără de Dumnezeu, ca oștenii săi să meargă la rândul lor în cetatea Betleemului și să ucidă acolo pe toți pruncii, de 2 ani și mai în jos, după timpul pe care îl aflase de la magi, ca astfel să Îl taie și pe Hristos (Matei 2, 16).

Și s-a împlinit atunci această mare fărădelege și grozăvie, vestită și ea de Proorocul Ieremia: „*Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată pentru că nu mai sunt!*” (Matei 2, 18).

Dar, cum toate se află în mâna lui Dumnezeu și nici măcar o vrabie nu cade pe pământ fără știrea Tatălui Ceresc (Matei 10, 29), așa și sufletele acestor copii nevinovați s-au suit la Cer, în sânul lui Avraam, devenind primele jertfe vii și fără prihană din ceata cea numeroasă a Mucenicilor creștini care s-au arătat mai apoi, de-a lungul veacurilor,

până azi.

Și nici fărădelegea lui Irod nu a rămas nepedepsită, căci de ceea ce se temea nu a scăpat, ba și mai rău, că și-a pierdut nu doar tronul, ci și viața în chinuri groaznice, așa după cum i se cuvenea și după cum au consemnat izvoarele istorice ale vremii.

Dreptmăritori creștini și creștine,

Dacă temerea lui Irod și folosirea violenței împotriva dușmanilor, sau pentru a-și atinge anumite interese, se întâlnește și astăzi în foarte multe cazuri, ba chiar am putea spune că a devenit o regulă, într-o lume tot mai dezvoltată din punct de vedere material și mai înzestrată pe plan militar, a cărei grijă pentru înarmare și păstrarea securității pare că a ajuns obsesivă și ocupă resursele cele mai multe ale țărilor, iată că nici credința nu s-a stins cu totul din sufletele oamenilor. Și chiar dacă însăși lupta împotriva așa-ziselor „credințe medievale”, a celor prea atrași de lumea aceasta seculară, după cum le spune și numele, câteodată se înăsprește atât de mult, încât te poți gândi că va avea parte de izbândă și de un câștig prea mare de cauză, totuși nu se poate să nu constatăm că și năzuința după cele sfinte și înalte nu a putut fi înăbușită de nimic. Nici de dezvoltarea științei, nici de propaganda mincinoasă a necredinței, nici de lipsurile materiale, sau de mulțimea bogățiilor, și nici măcar de dulceața păcatului ce este și astăzi la loc de mare cinste.

Deși greșește, omul totuși însetează după Dumnezeu, iar căutarea aceasta, din adânc de suflet, asemănătoare celei a magilor, rămâne și astăzi la fel de actuală.

Și în cetatea Betleemului, în „Casa Pâinii”, ce se află alături de Ierusalim, „Orașul Păcii”, așezările de odinioară au devenite orașe mari și casele din ele s-au modernizat, bisericile s-au înălțat, iar oamenii sunt câteodată pașnici și răbdători, așteptând cu credință să se închine la steaua prețioasă, din metal făcută și așezată deasupra pietrei pe care S-a Născut Hristos Domnul, din Peștera ce stă și acum sub Masa Sfântului Altar al bisericii celei mari a Nașterii, iar altă dată sunt și acolo zvonuri și freamăte de războaie ce se arată foarte ușor.

Teamă și bucurie, liniște și frământare, credință și întunecare, se întâlnesc și acum peste tot, în lume și mai ales în sufletele oamenilor.

Dar lumina adusă în Betleem de Nașterea Domnului și vestită prin Steaua ce i-a atras pe magii de odinioară, strălucește și astăzi, peste lume și peste veacuri, pentru toate inimile și sufletele ce au în ele puterea și dorința de a o vedea. Jertfa de sine, și nu teama față de celălalt, nădejdea în puterea și exemplul dat lumii de venirea lui Hristos, rămân și acum ca o chemare în fața lumii. Și totuși, încă mulți dintre oamenii de astăzi și mai ales cei de pe bătrânul continent european, poartă asupra lor apa cea sfântă și sfințitoare a Botezului Creștin, în numele Preasfintei Treimi și Pecetea Darului Duhului Sfânt.

Pe acestea să nu le risipim și să nu le lăsăm nelucrătoare, înăbușite sub poverile cele grele ale lumii în care și noi trăim. Ci să lucrăm, cu răbdare și stăruință, la întărirea lor, spre luminarea și binele sufletelor noastre de creștini ca și în ele să se nască și să crească Domnul Hristos. Să Îi aducem și noi prinos de cinstire Pruncului ce în aceste zile se naște nu în Peștera cea rece a Betleemului istoric, ci în adâncul inimilor noastre, să Îl căutăm pe Acesta pe calea cea îndepărtată și întortocheată uneori, ce duce până la Betleemul de taină al sufletelor noastre și aflându-L acolo, să ne bucurăm, ca cel ce a aflat comoară mare (Matei 13, 44). Și asemenea magilor, să ne întoarcem apoi mai întăriți, pe calea ce și noi o vom avea de urmat, mai departe, pe acest pământ.

Iubiți credincioși și credincioase,

Anul care vine va fi pentru noi, românii de pretutindeni, un an mai special deoarece se va împlini atunci, cu ajutorul lui Dumnezeu, Centenarul sau 100 de ani de la Unirea cea Mare de la Alba Iulia, din 1 Decembrie 1918, a tuturor românilor într-o singură Țară, Românească și Creștinească. Pe care i-au unit străduința și luptele bărbaților aleși ai Neamului nostru, aceeași limbă, vorbită de către toți, aceleași năzuințe și idealuri, dar mai ales aceeași credință dreptmăritoare, care s-a învrednicit a fi și ea slujitoare lui Hristos Domnul, Cel Născut odinioară în cetatea Betleemului pentru mântuirea lumii întregi. De aceea, Sfântul

Sinod al Bisericii noastre, la fel cum a făcut în fiecare an, de când se află sub cărmuirea înțeleaptă și îndrumarea Preafericitului nostru Părinte Patriarh Daniel, a hotărât ca și 2018 să fie un an ales, cu o temă anume: „Anul omagial al unității de credință și Neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918”.

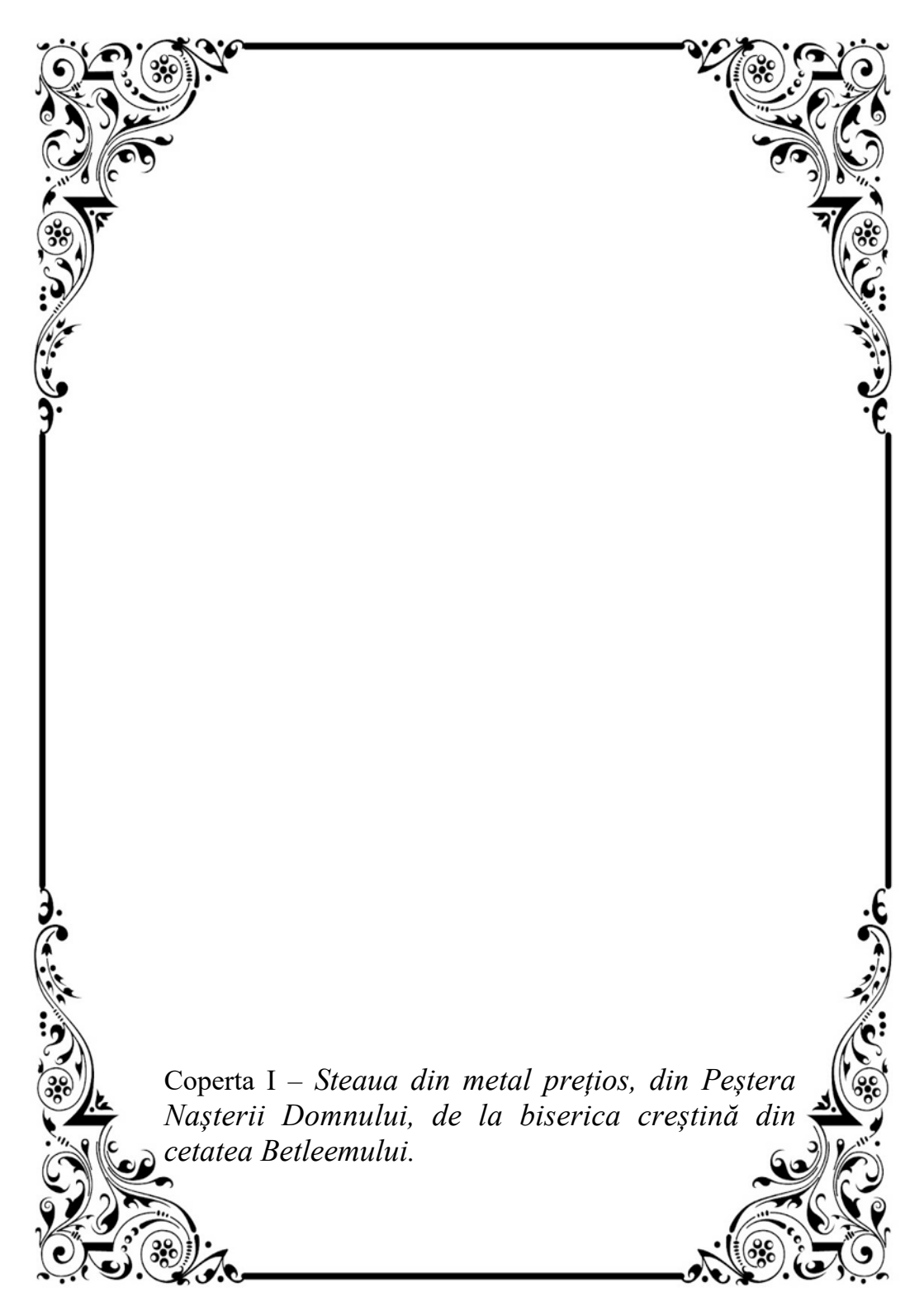
Trăind sub vremi, din păcate, nu am fost lipsiți nici noi de grijile, ispitele și frământările lumii contemporane, dintre care dezbinarea s-a făcut adeseori prea simțită.

Întărindu-ne, însă, în credința creștină cea dreptmăritoare, ce sălășluiește în adâncul sufletului fiecărui român, străduindu-ne să îl vedem pe cel de lângă noi mai întâi ca pe un frate și nu ca pe un dușman, așezând smerenia la temelie a relațiilor noastre cu aproapele și cu Bunul Dumnezeu, să încercăm stăruitor să ne depășim pe noi și toate relele ce ne înconjoară și crescând în această moștenire sfântă primită de la înaintași, să ne arătăm ca niște fii vrednici ai Neamului nostru Românesc și mai ales ai Bisericii noastre Ortodoxe Române, Maica cea Sfântă a tuturor fiilor ei duhovnicești și Soră bună și adevărată a tuturor celorlalte Biserici Dreptmăritoare Creștine din lumea întreagă, care ne înlesnesc drumul cel sigur, al fericirii magilor de odinioară și al înaintării noastre pe calea cea strâmtă și adevărată ce duce spre Întâlnirea cu Mirele Cel Ceresc, a Cărui Naștere cu toții, astăzi o prăznuim!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

† **Siluan**
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și
Locțiitorul Episcopiei Daciei Felix

Dată în Reședința noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Nașterii Domnului, în Anul Mântuirii 2017.

*Coperta I – Steaua din metal prețios, din Peștera
Nașterii Domnului, de la biserica creștină din
cetatea Betleemului.*